ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61α

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
Διεύθυνσις 32-02
Σύνταξις - Διαχείρισις 28-52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΪΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ
ΕΤΟΣ 13ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 3880

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
15
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
1964
Τιμὴ φύλλου Δραχ. 1,50

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ὁ ἄνθρωπος τῶν νέων καιρῶν

Τοῦ συνεργάτου μας δικηγόρου κ. ΠΑΥΛΟΥ ΜΑΡΙΝΑΚΗ

Δὲν εἴμεθα ἁπλῶς ὑποανάπτυκτοι, στὸν δημόσιο βίο τῆς χώρας μας. Εἴμεθα, κυριολεκτικῶς, καθυστερημένοι. Ἐπιβιώνουν σχήματα ποὺ ἀνταποκρίνονται στὶς κοινωνικοοικονομικὲς συνθῆκες τοῦ περασμένου αἰῶνος. Ἡ ἀστικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1909, ἀντιμετωπίζοντας μύρια προβλήματα καὶ μὲ στόχο κυρίως τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ «ἀλυτρώτου» ἑλληνισμοῦ, δὲν ἠμπόρεσε νὰ ὁλοκληρώση τὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ πολιτικοῦ μας βίου.

«Δὲν ἔρχομαι ἐνταῦθα, ὡς ἀρχηγὸς νέου ἐσχηματισμένου κόμματος, διεκήρυσσεν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος εἰς τὸν ἱστορικὸν λόγον του τῆς 5ης Σεπτεμβρίου 1910. Ἔρχομαι ἁπλῶς, σημαιοφόρος νέων πολιτικῶν ἰδεῶν. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν, ἀποτελεῖ αὐστηρὰν καταδίκην τοῦ παρελθόντος...».

Καὶ ὅμως, εἰς τὴν ἑλληνικὴν πολιτικὴν ζωήν, τὸ καταδικασθὲν κακὸν παρελθὸν τοῦ παλαιοκομματισμοῦ καὶ τῆς κουμπαροκρατίας ἐπεβίωσεν... Οἱ πόλεμοι τοῦ 1912, ὁ διχασμός, ἡ μικρασιατικὴ καταστροφή, τὰ κινήματα, οἱ δικτατορίες καὶ οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι, ἠμπόδισαν τὴν ἀνάπτυξιν ὁμαλοῦ πολιτικοῦ βίου καὶ τὴν δημιουργίαν ὠργανωμένων κομμάτων ἀρχῶν. Ἐπεκράτησεν, ἐξ ἀνάγκης, κατὰ τὴν συγκρότησιν τῶν ἑκάστοτε πολιτικῶν σχημάτων ἡ προχειρότης καὶ ἡ ἐσπευσμένη ἐπιστράτευσις ἐπαγγελματιῶν πολιτευτῶν, ἡ προτίμησις εἰς τὰ χρεωκοπημένα «τζάκια» τοῦ παρελθόντος. Προσπαθειαι δημιουργίας κομμάτων ἀρχῶν, ὅπως τὸ Δημοκρατικὸν Σοσιαλιστικὸν ἐκ μέρους τοῦ Γ. Παπανδρέου, τὸ Σοσιαλιστικὸν ΕΛΔ ἐκ μέρους τῶν Σβώλου— Τσιριμώκου, ἡ Φ.Δ.Ε. ἐκ μέρους τοῦ Σοφ. Βενιζέλου, κατὰ τὸ παρελθόν, ἐναυάγησαν. Κατόπιν, ἀπὸ τὸ 1952, ἦλθε μὲ λάβαρον τὸν ἀπίθανον ἐκεῖνον Στρατάρχην ἡ δεξιὰ εἰς τὴν ἐξουσίαν καὶ ἡ ἐξαθλίωσις τοῦ δημοσίου βίου μας, ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον.

Ἡ ΕΡΕ ἄξιος διάδοχος τοῦ Συναγερμοῦ ἐπανέφερε τοὺς βρυκόλακας τοῦ παρελθόντος. Ἀνέδειξε πολιτευτὰς ἀνταξίους τοῦ θρυλικοῦ τζουμπέ. Ἐπέβαλε τὴν στυγνὴν κυριαρχίαν τοῦ χυδαίου κομματάρχου. Κατέστησε λόχον πειθαρχικὸν τὴν νόθον κοινοβουλευτικὴν της πλειοψηφίαν καὶ μετέτρεψε τὸν βουλευτὴν εἰς ἐνοχλητικὸν μεσάζοντα, περιφερόμενον ἀνὰ τὰ ὑπουργεῖα πρὸς τακτοποίησιν τῶν ἡμινομίμων καὶ ἡμιπαρανόμων ρουσφετιῶν τοῦ τοπικοῦ κομματικοῦ του ποιμνίου.

Ἀπέλιπεν ὁ βουλευτής— μελετητὴς καὶ ὁ πολιτικὸς— ἐπιστήμων.

Ἡ Ἕνωσις Κέντρου, ὑπῆρξεν ἡ φυσικὴ ἀντίδρασις εἰς τὴν παναθλίαν αὐτὴν κατάστασιν καὶ ὁ ἀνέδοτος ἀγὼν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, ἡ ὀρθὴ τακτικὴ ποὺ ὡδήγησεν εἰς τὴν Νίκην τῆς Δημοκρατίας. Τώρα, μὲ τὸν ἀναμενόμενον θρίαμβον τῆς Δημοκρατίας, ἡ Ἕνωσις Κέντρου, πρέπει νὰ γίνη καὶ θὰ γίνη ἀπὸ εὐρὺ λαϊκὸν κίνημα ποὺ παρέμεινε μέχρι σήμερον, ὁ σύγχρονος πολιτικὸς ὀργανισμὸς ποὺ θὰ ἀντικαταστήση τὸν πολιτευτὴ μὲ τὸν πολιτικό, τὸν παράγοντα μὲ τὸ ὑπεύθυνο στέλεχος, τὸν κουμπάρο μὲ τὸ συνειδητὸ μέλος. Ἀκόμη, θὰ πρέπει νὰ γίνη καὶ θὰ γίνη, ἡ πολιτικὴ ἐκείνη δύναμις, τὸ πολιτικὸν ὅπλον τῶν «μοχθούντων» πού, ἀφοῦ ἀποκαταστήση τὴν ἀστικὴν Δημοκρατίαν, θὰ τῆς προσδώση οἰκονομικὸν καὶ κοινωνικὸν περιεχόμενον. Ἕνα σύγχρονον κόμμα ἀρχῶν καὶ ὠργανωμένων μαζῶν ποὺ θὰ ἐξυψώση, θὰ ἐκσυγχρονίση καὶ θὰ ἐξευγενίση τὰ πολιτικά μας ἤθη.

Στὸν Νομόν μας, ἔλαχεν ἡ ὑψίστη τιμή, νὰ ἐκτίθεται ὑποψήφιος στὸ ψηφοδέλτιον τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ὁ Νέος Ἄνθρωπος, ποὺ θέλει καὶ ἠμπορεῖ νὰ συντελέση ἀποφασιστικῶς στὴν δημιουργίαν τῆς Νέας Ἐποχῆς. Ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου. Ὁ σύγχρονος πολιτικός, ποὺ δὲν συνοδεύεται ἀπὸ ἀγέλες κουμπάρων καὶ δὲν ὑπόσχεται διορισμοὺς ἀργομίσθων.

Συνοδεύεται ἀπὸ τὰ σπάνια ἠθικά, πνευματικὰ καὶ ἐπιστημονικά του ἐφόδια καὶ ὑπόσχεται νὰ τὰ θέση στὴν ὑπηρεσίαν τῆς χώρας.

Ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου ὁμιλεῖ ἁπλᾶ καὶ διδάσκει θετικά. Ὁδηγεῖ μὲ κρυστάλλινη σαφήνεια εἰς τὸ βάθος τῶν συγχρόνων προβλημάτων. Οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις, ἀξιοποίησις ἐπιστημονικὴ τῶν πλουτοπαραγωγικῶν μας πηγῶν, κατανομὴ δικαία τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ὄχι ἀφηρημένες θεωρίες. Θετικὸ πρόγραμμα ἐπιστημονικῆς ἐπιλύσεως τῶν ἀμέσων προβλημάτων. Θετικός, σαφής, ἀπτὸς ἀνθρωπισμός.

Νὰ τὶ προσφέρει ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου καὶ νὰ τὶ περιμένουμε ἀπ' αὐτόν: Ὀργάνωσιν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, πάνω στὰ πρότυπα τῶν μεγάλων δημοκρατικῶν Κομμάτων τῆς Δύσεως. Ἐξυγίανσιν καὶ ἐκσυγχρονισμὸν τοῦ πολιτικοῦ μας βίου. Ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τὴν τυραννίαν τοῦ κομματάρχου καὶ τὸ φαιδρὸν αἶσχος τοῦ πολιτικάντη. Κοινωνικὴ Δημοκρατία.

Νὰ γιατὶ τὸν χτυπᾶ μανιασμένα ἡ Δεξιὰ μὲ τὰ ἀνέντιμα ὅπλα τῶν χυδαίων ὕβρεων καὶ τῆς ἀτῶν χυδαίων ὕβρεων καὶ τῆς ἀηλοι ἐμεῖς, οἱ Προοδευτικοὶ νέοι, τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, εἴμαστε στὸ πλευρό του.

ΠΑΥΛΟΣ Δ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Υποψήφιος Βουλευτής
ΕΝΩΣΕΩΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Δημιουργήσατε μὲ τὴν ψῆφο σας τὴν πολιτικὴ ἀνανέωση
Δώσατε ἄριστους συνεργάτας εἰς τὸν Γεώργιον Παπανδρέου

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑν,,

ΕΠΙΣΤΕΓΑΣΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ
εἶναι ἡ συμμετοχὴ εἰς τὴν Ε.Κ. τοῦ Πρυτάνεως κ. Κ. Μουτούση
50 ΕΤΗ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον τοπικῆς ἐφημερίδος ἐδημοσιεύθη κακόβουλος ἐπιστολή, δι' ἧς ἐπεχειρήθη συκοφάντησις τοῦ καθηγητοῦ καὶ πρώην Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Κώνστ. Μουτούση, βασιζόμενον δῆθεν στοὺς «κόκκινους» ψήφους.

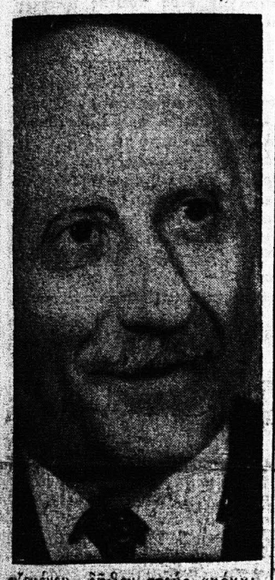

Ἡ πολιτεία καὶ αἱ ὑπηρεσίαι, τὰς ὁποίας ἔχει προσφέρει ὁ κ. Πρύτανις εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὴν κοινωνίαν εἶναι τόσον γνωσταὶ εἰς ὅλους, ὥστε θὰ ἐκαρίτευε κάθε ὑπόμνησις. Ἀπαξ ὅμως ἐπιχειρεῖται τόσον κακόβουλος παραποίησις ταύτης εἶναι ἀνάγκη οἱ ἐπιστολογράφοι καὶ οἱ ἐμπνευσταὶ τούτων νὰ πληροφορηθοῦν τὰ κάτωθι:

Ὡς φοιτητής, ἐγκαταλείψας τὰς σπουδάς του, κατῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴν Βιέννην διὰ νὰ ἀναλάβη τὴν καταπολέμησιν τῆς Χολέρας κατὰ τὸν Ἐλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον τοῦ 1913. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν του, ἐπιστρατευθείς τὸ 1917 ἔλαβε μέρος ὡς σύμβουλος Ὑγιεινολόγος τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου καὶ κατώρθωσε νὰ καταπολεμήση λίαν ἐπιτυχῶς τὰς ἀναπτυχθείσας ἐπιδημικὰς νόσους καὶ ἰδίᾳ τὸν ἐξανθηματικὸν τύφον, ὥστε νὰ ἐπιτύχη πλήρως ἡ τότε ἐπιστράτευσις.

Κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον, ὡς σύμβουλος Ὑγιεινολόγος καὶ πάλιν τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου κατεπολέμησεν ἐν Μακεδονίᾳ διαφόρους ἐπιδημίας καὶ κυρίως πανώλην, δυσεντερίαν, γρίππην καὶ ἐξανθηματικὸν τύφον καὶ ἔσωσε τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ τὸν πληθυσμόν, ὡς καὶ τοὺς δυσμοίρους ἐκ Βουλγαρίας ἐπαναπατρισθέντας ὁμήρους μετὰ τὴν ἀνακατάληψιν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας.

Κατὰ τὸν δεύτερον παγκόσμιον πόλεμον καὶ εἰς τὴν εἰς Ἀλβανίαν ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν ἐκστρατείαν ὁ Καθηγητὴς Κων. Μουτούσης, ἐπιστρατευθεὶς ὡς ἔφεδρος Ἰατρός, εἰργάσθη καὶ πάλιν ὡς σύμβουλος Ὑγιεινολόγος τοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου καὶ ἔσωσε τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν εἰς τὰ βουνὰ τῆς Ἠπείρου καὶ Ἀλβανίας ἀπὸ διάφορα νοσήματα καὶ ἰδίᾳ ἀπὸ τὰ κρυοπαγήματα. Γενικῶς πρέπει νὰ γνωσθῇ, ὅτι ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰς ὅλους τοὺς πολέμους πρῶτος ὁμωμαστικῶς ἐπεστρατεύετο καὶ τελευταῖος, ἀπελύετο, προσφέρων τὰς ὑπηρεσίας του μέχρι τῶν πλέον προκεχωρημένων γραμμῶν.

Καὶ τώρα ἂς ἔλθωμεν εἰς τὰ ψευδῆ καὶ διὰ τοὺς χρόνους τῆς Κατοχῆς. Ὁ κ. Κων. Ι. Μουτούσης, ὑποψήφιος ἤδη βουλευτὴς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ὡς πρόεδρος τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης τῶν [illegible] καθηγητῶν, διωργάνωσε μετὰ τοῦ [illegible] μνήστου Ζάν [illegible] τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐ[illegible] ἐν συνεργασίᾳ [illegible] νοῦς Γραφείου Σταυρῶν [illegible] ἐν τῷ κοινοῦ ἐξυπηρετικοῦ τῆς Ἀθηνῶν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἔλαβον μέρος ἐκατοντάδες ἐθελοντῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἐκατοντάδες ἐξ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἐπὶ τῶν ἐδωλίων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ ἄλλων δημοσίων κτιρίων, εἰς τὸ ὁποῖον κατωρθώθη νὰ σιτίζωνται ὄχι μόνον οἱ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ πλῆθος ἀπόρων πολιτῶν. Πλὴν δὲ τοῦ συσσιτίου διωργάνωσε καὶ εἰδικὴν ὑγειονομικὴν ὑπηρεσίαν διὰ τὴν Νοσοκομειακὴν περίθαλψιν τῶν ἐπὶ Κατοχῆς ἀπόρων ἀσθενῶν φοιτητῶν.

Φαίνεται, ὅτι οἱ ὑπογραφόμενοι κύριοι ἀγνοοῦν, ὅτι ὁ κ. Κωνστ. Μουτούσης, ὡς πρόεδρος τῆς Πανεπιστημιακῆς Λέσχης, κληθεὶς ὑπὸ τῆς Γκεσταπὸ νὰ παραδώση φοιτητὰς μὲ τὸν ἰσχυρισμόν, ὅτι ἡ Πανεπιστημιακὴ Λέσχη καὶ τὸ συσσίτιον ἀπέβη κέντρον τῆς Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως, ἀπήντησεν ὅτι πρέπει νὰ ἀπευθυνθοῦν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Ἀστυνομικὰς Ἀρχὰς καὶ ὅτι αὐτὸς τὸ μόνον ποὺ μπορεῖ νὰ τοὺς παραδώση εἶναι ὁ ἑαυτός του, κρατηθεὶς τότε ὑπὸ τοῦ Γερμανικοῦ Φρουραρχείου.

Ὡσαύτως, φαίνεται, ὅτι ἀγνοεῖται ὑπὸ τῶν ὑπογραψάντων τὴν ἐπιστολήν, ὅτι ἐπὶ Κατοχῆς ὁ Πρύτανις κ. Κωνστ. Μουτούσης, ἀρνηθεὶς νὰ ἀποδοκιμάση δι' ἀνακοινώσεώς του εἰς τὸν ἡμερήσιον Τύπον τὴν ἐθνικὴν ἀντίστασιν, ἀπελύθη ἀπὸ τὴν θέσιν, ἣν κατεῖχε τοῦ τακτικοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ὑγιεινῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν, παραμείνας ἐπὶ πολλοὺς μῆνας ἐκτὸς ὑπηρεσίας.

Ἡ ἐπιχειρουμένη τέλος, ἀνίερος προσπάθεια πρὸς καπηλείαν τῆς ἱερᾶς μνήμης τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀνδρέου, προκαλεῖ εἰς κάθε ἐχέφρονα πολίτην ἀηδίαν καὶ ἀποστροφισμόν.

Ὁ ἀείμνηστος ἀδελφός του Ἀνδρέας, ἰατρὸς τότε ἐν Πάτραις, ἐσώθη οὐχὶ ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν Ἄγγλων, ὡς ἀναγράφεται, ἀλλὰ ἀπὸ πρωτοβουλίαν τοῦ ἐπικεφαλῆς τότε ἀποσπασματάρχου τοῦ ΕΛΑΣ, ὅστις ἐντὸς τοῦ γραφείου του καὶ ἐντελῶς ἐμπιστευτικὰ εἶπε τότε εἰς τὸν ἀείμνηστον Ἀνδρέαν, ἰατρὸν ἐν Πάτραις, καὶ ἀδελφὸν τοῦ Καθηγητοῦ, τὰ ἑξῆς: «Ἐπειδὴ καὶ ἐσύ καὶ ὁ ἀδελφός σου Κωνσταντῖνος εἶσθε ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εἶναι γνωστὸν ὅτι ὡς προορισμὸν τῆς ζωῆς σας ἔχετε θέσει νὰ βοηθᾶτε τὴν φτωχολογιά, σὲ συμβουλεύω νὰ μὴν πᾶς στοὺς Ἄγγλους, γιατὶ εἶναι δυνατὸν νὰ σὲ συλλάβουν καὶ πάλιν καθ' ὁδόν, ἀλλὰ νὰ φύγης τὸ ταχύτερον διὰ Πάτρας». Καὶ ἔτσι ἐσώθη κε τότε ὁ ἀδελφός τοῦ Πρυτάνεως Ἀνδρέας. Οὗτος, τελικῶς μεταβὰς εἰς Ἀθήνας, παρέμεινεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀδελφοῦ του Καθηγητοῦ μέχρι τέλους καὶ οὕτω ἐσώθη.

Εἰς μερικὰ τῶν τιθεμένων ἐρωτημάτων θὰ ἐπιθυμούσαμεν νὰ μὴ ἀπαντήσωμε, διότι θὰ ἀπετέλει βλασφημίαν εἰς τὴν ἱερὰν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Ἀνδρέα, ὁ ὁποῖος εἰς πᾶσαν του σκέψιν καὶ πρᾶξιν συνειργάσθη πάντοτε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Καθηγητοῦ ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ὄχι μόνον ἀδελφός του, ἀλλὰ διδάσκαλός του καὶ πατρικὸς σύμβουλος.

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ὁ Καθηγητὴς κ. Κωνσταντῖνος Μουτούσης, πεισθείς, ὅτι μόνον ἡ Ἕνωσις Κέντρου ἀποτελεῖ σήμερον τὴν πραγματικὴν ἐθνικοφρονα καὶ πατριωτικὴν παράταξιν, ἀπεδέχθη τὴν ὑποψηφιότητά του.

Τελικῶς, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι φαίνεται οἱ κύριοι ὑπογράψαντες τὴν ἐπιστολὴν ἀγνοοῦν, ὅτι ὁ ὑποψήφιος βουλευτὴς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου Κωνστ. Ι. Μουτούσης, Καθηγητὴς καὶ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, διατελεῖ ἀπὸ τῆς ἐπογῆς τοῦ ἀειμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου ἰατρὸς τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

Μετὰ τιμῆς

Ἰατροῖ μαθηταὶ τοῦ Καθηγητοῦ καὶ πρώην Πρυτάνεως κ. Κωνσταντίνου Ι. Μουτούση.

ΟΙ ΣΤΑΥΡΟΙ
Ἀνακοίνωσις κ. Βγενοπούλου

Θεωρῶ ἀναγκαῖον νὰ κάμω γνωστὸν ες τοὺς ἐκλογεῖς ὅτι ἵνα ἐκλεγῶ βουλευτής, ἔχω ἀνάγκην εἰδικῶν μου σταυρῶν προτιμήσεως. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκλεγῶ μὲ σταυροὺς ποὺ θὰ λάβουν οἱ ἄλλοι ὑποψήφιοι.

Ἀρχίζουν ἡμέραι φωτός - προόδου εἶπεν ὁ Καθηγητὴς κ. Παπανδρέου
Δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰδικῶς διὰ τὴν πόλιν μας

ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ ΠΥΡΗΝ ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ

Ἐνώπιον καταπληκτικῆς καὶ ἀσυγκρίτου εἰς ὄγκον συγκεντρώσεως, παλλομένης ἀπὸ ἐνθουσιασμόν, ὡμίλησε χθὲς τὴν ἑσπέραν, ἀπὸ τοῦ Ἐκλογικοῦ Κέντρου του, ὁ καθηγητὴς κ. Ἀνδρέας Γ. Παπανδρέου.

Ὁ λόγος του ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Συμπολῖται,

Μὲ τὴν ἐξουσίαν τῆς Δεξιᾶς ὁ Λαός μας διῆθε μίαν ἀτελεύτητον ἑβδομάδα τῶν παθῶν. Καὶ ἡ 3η Νοεμβρίου 1963 ὑπῆρξεν ἡ Ἀνάστασις.

Τιμῶμεν τὴν 3ην Νοεμβρίου! Διότι ἀπηλευθέρωσε τὸν λαόν μας. Καὶ διότι ἐδημιούργησε τὴν πίστιν εἰς τὴν δύναμιν τῆς λαϊκῆς ἐπιταγῆς.

Τὴν πίστιν ποὺ εἶχε κλονίσει ἡ τυραννία καὶ ἡ ὁποία εἶναι καὶ τὸ μοναδικὸν βάθρον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ θεμελιώσωμεν τὸ μέλλον μας. Ἀλλ' ὅμως ἡ 3η Νοεμβρίου δὲν ἦτο ἀφετηρία, ἀλλὰ κατάληξις: Ἀπαρχή, ἀφετηρία τῆς νέας ἐποχῆς εἶναι ἡ 16η Φεβρουαρίου.

Δὲν εἶναι αὐτὰ οὔτε στόμφος, οὔτε μεγαλοστομία. Εἶναι ἡ γλῶσσα τῆς πραγματικῆς Δημοκρατίας. Καὶ ἀξίζει νὰ ὁμιλήσωμεν τὴν γλῶσσαν αὐτὴν κατὰ τὴν τελευταίαν μας αὐτὴν συγκέντρωσιν τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος, εἰς τὴν ὁποίαν συνήλθομεν 48 μόλις ὥρας πρὸ τοῦ θριάμβου τῆς Δημοκρατίας. Καὶ νὰ διακηρύξωμεν πρὸς τὸν Λαόν μας ὅτι ἡ Δημοκρατία ἀπεκατεστάθη πλέον εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐγεννήθη καὶ ἀρχίζουν πλέον αἱ ἡμέραι τοῦ φωτὸς καὶ τῆς προόδου.

Πρὸς νέον 1909

Λαὲ τῆς Ἀχαΐας,

Διανύομεν μίαν περίοδον ἐπαναλήψεως τῆς κοσμογονίας τοῦ 1909. Ἔχομεν καὶ σήμερον τὴν Μεγάλην Ἰδέαν μας. Τὰ μεγάλα, τὰ ἱστορικὰ ἔθνη ἔχουν πάντοτε Μεγάλην Ἰδέαν. Διότι αὐτὴ μόνη ἐξασφαλίζει τὴν ἐπιβίωσιν καὶ ὁδηγεῖ εἰς τὴν μεγαλουργίαν. Καὶ ἡ μεγάλη ἰδέα τῆς σήμερον λέγεται Ἀνόρθωσις, Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξις, Εὐημερία τοῦ Λαοῦ καὶ τῆς χώρας.

Ταχεῖα ἀνάπτυξις

Καθ' ὅλην τὴν προεκλογικὴν περίοδον καὶ ὁποτεδήποτε ἄλλοτε εἰς τὸ παρελθόν μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἐπικοινωνίας μὲ ὑμᾶς ἀνεφέρθην πάντοτε μὲ ἐπιμονὴν εἰς τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν τῆς ταχίστης οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Συγχωρεῖστε μου αὐτὴν τὴν ἐπιμονή. Διότι οἰκονομικὴ ἀνάπτυξις σήμερον δὲν σημαίνει μίαν ψυχρὰν λειτουργίαν. Ἐκφράζει ὁλόκληρον τὸ ρίγος τῶν προσδοκιῶν τοῦ λαοῦ μας δι' ἐν μέλλον ἀντάξιόν του.

Δὲν εἶναι ἁπλῆ ἐπίκλισις ἀριθμῶν, εἶναι ἀληθὴς ἔξαρσις ψυχῶν καὶ πνευμάτων, ὁ ἐθνικὸς συναγερμὸς διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς πλέον εὐγενοῦς ἐθνικῆς πάλης διὰ νὰ καταχτήση τὸ ἔθνος μας τὴν θέσιν ποὺ τοῦ ἀξίζει καὶ νὰ ὁδηγηθῇ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς Προόδου, μὲ τὰ μεγάλα ἐκεῖνα βήματα ποὺ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν ἐπιταγὴν τῆς ἱστορίας του.

Κράτος δαιφθορᾶς

Ἐπιταγὴ τοιαύτη εἶναι πρῶτον τὸ Σύγχρονον κράτος; Ἀλλὰ ποία εἶναι ἡ πραγματικὴ οὐσία τοῦ Συγχρόνου κράτους;

Τὸ κράτος τῆς ΕΡΕ εἶχε ὁμολογουμένως εἰς καταπληκτικὸν βαθμὸν ἐπιτύχει διὰ τῆς διαβρώσεως τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ ἀπὸ τὸ κόμμα τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κάθε εἴδους παρανόμων καὶ ὑπόπτων συμφερόντων.

Οὐδέποτε ἴσως εἰς τὸ παρελθὸν εἶχε λειτουργήσει τόσον τέλειος μηχανισμὸς κομματικῆς διαφθορᾶς μὲ παραλλάβια δυναμικῆς τακτικῆς, ὅπως αἱ παρακρατικαὶ ὀργανώσεις.

Ἀλλὰ σύγχρονον κράτος δὲν εἶναι αὐτό. Σύγχρονον κράτος εἶναι τὸ κράτος ποὺ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ἐποχῆς. Καὶ ἡ ἐποχή μας ἀπαιτεῖ σήμερον νὰ ὑφίσταται κρατικὸς μηχανισμός, ὄχι διὰ νὰ «βολεύονται» καὶ νὰ τακτοποιοῦνται «ἡμέτεροι» ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξυπηρετεῖται νὰ βοηθῆται καὶ νὰ ρυθμίζεται ἡ δραστηριότης τῆς παραγωγικῶν τάξεων τῆς χώρας.

Τὸ Κράτος δικαίου

Σύγχρονον κράτος σημαίνει κράτος Παραγωγικόν. Καὶ ἐπίσης κράτος Δικαίου.

Διότι βεβαίως εἰς ἕνα σύγχρονον κράτος δὲν εἶναι δυνατὸν καὶ νοητὸν ἡ ρυθμιστικὴ καὶ ἐπιβοηθητικὴ αὐτὴ δραστηριότης τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ νὰ ἀσκῆται ὑπὲρ μιᾶς κατηγορίας πολιτῶν καὶ εἰς βάρος ἄλλης. Ὅταν εἰς ἕνα κράτος ὑπάρχουν οἱ εὐνοούμενοι καὶ οἱ καταδιωκόμενοι, τότε ὁ στόχος τῆς προσπαθείας τοῦ λαοῦ χάνεται. Καὶ ἀντὶ νὰ στρέφουν πάντες τὰς προσπαθείας καὶ τὸν ἀγῶνα των κατὰ τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ τῆς πενίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς καθυστερήσεως, στρέφουν τὴν πάλιν ἐναντίον ἀλλήλων.

Καὶ δι' αὐτὸ τὸ κομματικὸν κράτος εἶναι κράτος τῆς καθυστερήσεως, τῆς ὀπισθοδρομήσεως, ἐνῷ τὸ κράτος δικαίου κράτος τῆς προόδου.

Τὸ Κράτος νοσεῖ

Ἀλλ' εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσωμεν ὅτι ὅλα τὰ συμπτώματα τῆς βαρείας νόσου ἀπὸ τὴν ὁποίαν πάσχει ἀκόμη σήμερον ὁ κρατικὸς ὀργανισμός, ἡ ἀνευθυνότης, ἡ ἀναβλητικότης, ἡ ἄγνοια, ἡ ἰδιοτέλεια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ καταπολεμηθοῦν μὲ τὰς ἐγκυκλίους τῶν ὑπουργῶν, αἱ ὁποῖαι ἀπειλοῦν κάθε τόσον βαρείας κυρώσεις κατὰ τῶν δυστυχῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ τὰς ὁποίας ὑφίστανται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν κανένας, πτωχὸς καὶ ἀπροστάτευτος ὑπάλληλίσκος, ἐνῷ βεβαίως τὰς ἀγνοοῦν οἱ μανδαρίνοι.

Ἡ καταπολέμησις τῆς νόσου εἶναι δυνατή, μόνον ἐὰν ὑπάρξῃ φωτισμένη πολιτικὴ ἡγεσία ἀνταξία τῶν στιγμῶν, ἱκανὴ νὰ φαντασθῇ καὶ νὰ πραγματοποιήση τὴν ὀργανωτικὴν ἀναδιάρθρωσιν τοῦ κράτους εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀνταποκρίνεται τοῦτο εἰς τὰ αἰτήματα τῆς ἐποχῆς.

Ὁ ἐκσυγχρονισμὸς αὐτὸς τοῦ κράτους ἀποτελεῖ τὸν πρωταρχικὸν ὅρον διὰ νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ κατάρτισις ἑνὸς ὁλοκληρωμένου οἰκονομικοῦ προγράμματος. Καὶ τὸ οἰκονομικὸν πρόγραμμα εἶναι σήμερον περισσότερον παρὰ ποτὲ ἀπαραίτητον διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας.

Τὸ «εὐχολόγιον»

Οἱ μέχρι πρό τινος κυβερνῆται τῆς χώρας ὡμίλουν μὲ στόμφον διὰ δετῆ, 8ετῆ καὶ ἄλλα προγράμματα. Ἦταν καὶ αὐτὸ μία σύγχυσις ἐννοιῶν. Διότι ὅλαι αἱ λέξεις ἐπὶ τῶν ἡμερῶν των εἶχαν χάσει τὴν σημασίαν των.

Ὡμιλοῦσαν διὰ πρόγραμμα καὶ ἐννοοῦσαν εὐχολόγιον. Διότι τὰ πάντα ἐσχεδιάζοντο ὄχι χάριν ἑνὸς γενικοῦ προγράμματος ἀναπτύξεως ἀλλὰ χάριν τῆς ἐξυπηρετήσεως ὠργανωμένων συμφερόντων.

Πρόγραμμα δι' αὐτοὺς ἐσήμαινε τὸ ἄθροισμα τῶν σημειωμάτων ποὺ ἐκουβαλοῦσαν μέσα εἰς τὸν χαρτοφύλακά των οἱ βουλευταὶ καὶ πολιτευταὶ εἰς τὰ ὑπουργεῖα.

Ἂν λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν του τοὺς λόφους τῶν σημειωμάτων ποὺ ἐσωρεύοντο εἰς τὰ ὑπουργεῖα δικαίως οἱ ἄνθρωποι ὁμιλοῦσαν διὰ 8ετές πρόγραμμα. Μὲ τὸν ὁμολογουμένως ἔντονον ρυθμὸν ρουσφετολογίας τόσος περίπου χρόνος θὰ τοὺς ἔχρειάζετο διὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν ἡμετέρων. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ μία ἀκόμη σημαντικὴ σύγχυσις ἐννοιῶν. Καὶ πρέπει νὰ τὴν διαλύσωμεν.

Οἱ τέως Κυβερνῆται μας ὁμιλοῦσαν διὰ προγραμματισμόν, ἀλλὰ τὸ μόνον ποὺ κατώρθωναν εἶναι νὰ ἐμποδ